

Downloaded via the EU tax law app / web

62017CJ0575

TIESAS SPRIEDUMS (piekt? pal?ta)

2018. gada 22. novembr? (*1)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Kapit?la br?va aprite – Nodok?a ietur?jums ien?kumu g?šanas viet? no valsts izcelsmes dividenžu, kuras izmaks?tas sabiedr?b?m nerezident?m, bruto summas – Sabiedr?bai rezidentei, ja t?s finanšu gads ir nosl?gts ar zaud?jumiem, izmaks?to dividenžu aplikšanas ar nodokli atlikšana – Atš?ir?ga attieksme – Attaisnojums – Sal?dzin?m?ba – Nodok?u uzlikšanas kompeten?u l?dzsvarots sadal?jums starp dal?bvalst?m – Nodok?a iekas?šanas efektivit?te – Sam?r?gums – Diskrimin?cija

Lieta C?575/17

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, kuru Conseil d'État (Francija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2017. gada 20. septembr? un kas Ties? re?istr?ts 2017. gada 28. septembr?, tiesved?b?

Sofina SA,

Rebelco SA,

Sidro SA

pret

Ministre de l'Action et des Comptes publics.

TIESA (piekt? pal?ta)

š?d? sast?v?: Tiesas priekšs?d?t?js K. L?nartss [K. Lenaerts], kas pilda piekt?s pal?tas priekšs?d?t?ja pien?kumus, tiesneši F. Biltšens [F. Biltgen] un E. Levits (referents),

?ener?ladvok?ts: M. Vatel? [M. Wathelet],

sekret?rs: R. Skj?no [R. Schiano], administrators,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2018. gada 25. j?nija tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

–

Sofina SA v?rd? – C. Valentin, avocat,

–

Francijas vald?bas v?rd? – D. Colas, k? ar? A. Alidière un E. de Moustier, p?rst?vji,

–

Beļģijas valdības vārds – P. Cottin un J.-C. Halleux, pārstāji,

–

Vācijas valdības vārds – T. Henze un R. Kanitz, pārstāji,

–

Nīderlandes valdības vārds – M. K. Bulterman un H. S. Gijzen, kā arī J. Langer un J. M. Hoogveld, pārstāji,

–

Zviedrijas valdības vārds – A. Falk, H. Shev, C. Meyer-Seitz, L. Zettergren un A. Alriksson, pārstāves,

–

Apvienotās Karalistes valdības vārds – Z. Lavery, pārstāve, kam palīdz J. Rivett, barrister,

–

Eiropas Komisijas vārds – N. Gossement un W. Roels, pārstāji,

noklausījusies enerģētiskā advokāta secinājumus 2018. gada 7. augusta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu attiecās uz LESD 63. un 65. panta interpretāciju.

2

Šis līgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp Sofina SA, Rebelco SA un Sidro SA, kas ir saskaņā ar Beļģijas tiesību režīmu sabiedrības, un ministre de l'Action et des Comptes publics [publiskās pārvaldes un publisko līdzekļu ministru] (Francija) par pārdēļ minētā atteikumu tām atmaksāt nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā, kas veikts no dividendām, kuras izmaksātas šīm sabiedrībām 2008.–2011. gadā.

Atbilstošās tiesību normas

Francijas tiesības

3

Atbilstoši code général des impôts [Vispārējais nodokļu kodekss] (turpmāk tekstā – “CGI”) 38. panta 1. punktam:

“[...] “Ar nodokli apliekamā peļņa ir neto peļņa, ko nosaka, pamatojoties uz uzņēmumu veikto visu veidu darījumu kopējām rezultātiem, tostarp jebkādu aktīvu nodošanu darbības laikā vai tās beigās.”

4

CGI 39. panta 1. punkts ir precizēts:

“Neto peļņu nosaka, atskaitot visas izmaksas [..].”

5

CGI 119.bis panta 2. punkts tostarp ir paredzēts, ka šis kodeksa 108.–117.bis pantā minētajiem ieņēmumiem, ja tās gūst personas, kuru nodokļu domicils vai juridiskā adrese nav Francijā, piemēro nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā, kura likme ir noteikta minētā kodeksa 187. pantā.

6

Dividendes ietilpst to ieņēmumu starpā, kas minēti CGI 108.–117.bis pantā.

7

CGI 187. panta 1. punkts, redakcijā, kas ir piemērojama pamatlietas faktiem, ienākumu izcelsmes vietā ieturētā nodokļa likme ir noteikta 25 %.

8

CGI 209. panta 1. punkta trešajā daļā, redakcijā, kas bija piemērojama līdz 2011. gada 21. septembrim, bija precizēts:

“[...] Ja attiecīgajai finanšu gadā ir radušies zaudējumi, šie zaudējumi ir uzskatāmi par nākamajai finanšu gada izdevumiem un tos atskaita no minētajai finanšu gadā gūtās peļņas. Ja šī peļņa nav pietiekama, lai varētu atskaitīt visu zaudējumu summu pilnībā, zaudējumu pārpalikumu pārnes uz nākamajiem finanšu gadiem.”

9

No 2011. gada 21. septembra CGI 209. panta 1. punkta trešā daļa ir formulēta šādi:

“[...] Ja attiecīgajai finanšu gadā ir radušies zaudējumi, šie zaudējumi ir uzskatāmi par nākamajai finanšu gada izdevumiem, tos atskaita no minētajai finanšu gadā gūtās peļņas, tomēr atskaitītā summa nedrīkst būt lielāka par 1000000 [EUR], pieskaitot 60 % no minētajai gadā ar nodokli apliekamās peļņas summas, kas pārsniedza šo pirmo minēto summu. Ja šī peļņa nav pietiekama, lai varētu atskaitīt visu zaudējumu summu pilnībā, zaudējumu pārpalikumu ar tiem pašiem nosacījumiem pārnes uz nākamajiem finanšu gadiem. Tas ir attiecināms arī uz zaudējumu daļu, kas nav tikusi pieauta atskaitīšanai, piemērojot šīs daļas pirmo teikumu.”

Francijas–Beļģijas konvencija

10

Francijas un Beļģijas Konvencijas par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu un savstarpīgās administratīvās un juridiskās palīdzības noteikumu izveidi ienākumu nodokļu jomā, kura parakstīta 1964. gada 10. martā Briselē un kurā grozījumi izdarīti ar 1971. gada 15. februāri, 1999. gada 8. februāri, 2008. gada 12. decembra un 2009. gada 7. jūlija papildu nolīgumiem (turpmāk tekstā – “Francijas–Beļģijas konvencija”), 15. panta 1. un 2. punkts ir noteikts:

“1. Dividendes, kas rodas vien? l?gumsl?dz?j? valst? un ko izmaks? citas l?gumsl?dz?jas valsts rezidentam, ir apliekamas ar nodokli šaj? otraj? valst?.

2. Tom?r, neskarot 3. punkta noteikumus, š?s dividendes var aplik? ar nodokli l?gumsl?dz?j? valst?, kuras rezidente ir sabiedr?ba, kas izmaks? dividendes, un š? aplikšana ar nodokli notiek atbilstoši š?s valsts ties?bu aktiem, ta?u š?di uzlikts nodoklis nedr?kst p?rsniegt:

a)

10 [%] no dividenžu bruto summas, ja to sa?em sabiedr?ba, kuras ekskluz?v? ?pašum? ir vismaz 10 [%] no sabiedr?bas, kas izmaks? dividendes, kapit?la no p?d?j? kalend?r? gada s?kuma, kas tika nosl?gts pirms sadal?šanas;

b)

15 [%] no dividenžu bruto summas visos p?r?jos gad?jumos.

Šis punkts neattiecas uz sabiedr?bas aplikšanu ar nodok?iem par ien?kumiem, kurus izmanto dividenžu izmaksai.”

11

Francijas–Be??ijas konvencijas 19. panta A da?? tostarp ir noteikts:

“Nodok?u dubultu uzlikšanu nov?rš š?di:

A. Attiec?b? uz Be??iju:

1.

Ien?kumi un ie??mumi no ieguld?jumu kapit?la, uz kuriem attiecas 15. panta 2.–4. punkt? defin?tais rež?ms, no k? Francij? faktiski ir ietur?ts nodoklis ien?kuma g?šanas viet? un ko sa?em Be??ijas rezidentes sabiedr?bas, kas maks? sabiedr?bu ien?kuma nodokli, ir, iekas?jot nodokli ien?kumu g?šanas viet? p?c parast?s likmes no Francijas nodok?a neto summas, atbr?voti no sabiedr?bu ien?kuma nodok?a un nodok?a par dividenžu izmaks?šanu Be??ijas ties?bu aktos paredz?tajos apst?k?os.

[..].”

Pamatlieta un prejudici?lie jaut?jumi

12

Sofina, Rebelco un Sidro 2008.–2011. gad? sa??ma dividendes, pamatojoties uz t?m piederošaj?m kapit?lda??m Francijas sabiedr?b?s.

13

Piem?rojot CGI 119.bis panta 2. punktu, lasot to kopsakar? ar Francijas–Be??ijas konvencijas 15. panta 2. punktu, š?m dividend?m tika piem?rots nodok?a ietur?jums ien?kumu g?šanas viet? ar 15 % likmi.

14

Prasītājas pamatlietā, kas 2008.–2011. finanšu gadu pabeidza ar zaudējumiem, iesniedza Francijas nodokļu iestādei sūdzības, lūdzot atmaksāt par šajos finanšu gados izmaksātajām dividendēm ieturētās summas.

15

Tā kā šīs sūdzības tika noraidītas, pamatlietas prasītājas vēršās kompetentajās tiesās, kuras gan pirmajā, gan apelācijas instancē neapmierināja to atmaksāšanas prasījums.

16

Lūdz ar to prasītājas pamatlietā iesniedza kasācijas sūdzības iesniegšanos.

17

Conseil d'État [Valsts padome] (Francija) konstatēja, pirmkārt, ka nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā attiecībā vienīgi uz dividendēm, kas tiek izmaksātas sabiedrībā m nerezidentēm, kuras darbojas ar zaudējumiem, par to kapitāla m rezidentās sabiedrības, minētajām sabiedrībā m naudas plūsmas ziņā rada neizdevīgākas sekas nekā sabiedrībā m rezidentēm, kuras darbojas ar zaudējumiem. Tomēr minētā tiesa vēlas noskaidrot, vai šāds apstāklis pats par sevi ir atširgā attieksme, kas veido LESD 63. pantā principā aizliegto kapitāla brīvas aprites ierobežojumu.

18

Pieņemot, ka pamatlietā aplūkoti valsts tiesību akti veido šādu ierobežojumu, Conseil d'État jautā, otrkārt, vai minētais ierobežojums varētu tikt attaisnots, ņemot vērā šo tiesību aktu mērķi, proti, nodrošināt nodokļu iekasāšanas efektivitāti.

19

Treškārt un pakārtoti, gadījumā, ja būtu jāapstiprina izskatāmā lietā aplūkotais nodokļu ieturējuma ienākumu gūšanas vietā princips, šā tiesa vēlas noskaidrot, no vienas puses, vai apstāklis, ka sabiedrība rezidente, kas darbojas ar zaudējumiem un beidz savu darbību, de facto tiek atbrīvota no nodokļu samaksas par dividendēm, ko tā saņemusi finanšu gados, kuros tā ir darbojusies ar zaudējumiem, var ietekmēt pamatlietā aplūkotā valsts tiesiskā regulējuma atbilstības LESD 63. un 65. pantam pārbaudi.

20

No otras puses, Conseil d'État norāda, ka atširgā noteikumi par dividenžu nodokļa bēzes aprēķinu atkarībā no tā, vai dividenžu saņēmēja sabiedrība ir rezidente vai nav, ar varētu būt kapitāla brīvas aprites ierobežojums. Proti, CGI 119.bis pantā paredzēto nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā aprēķina, balstoties uz dividenžu bruto summu, savukārt izmaksas, kas saistītas ar pašu dividenžu saņemšanu, ir atskaitāmas no nodokļa bēzes, kura ir izmantota, aprēķinot nodokli attiecībā uz sabiedrībai rezidentei izmaksātajām dividendēm.

21

Šādos apstākļos Conseil d'État nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“1)

Vai [LESD 63. un 65. pants] ir jāinterpretē tādējādi, ka neizdevīgās sekas naudas plūsmai, kas tiek radītas, piemērojot nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā par dividendēm, kuras izmaksātas sabiedrībām nerezidentēm, kas darbojas ar zaudējumiem, lai gan no rezidentēm sabiedrībām, kuras darbojas ar zaudējumiem, nodokļus par dividendēm, ko tās saņem, iekas tikai tajā finanšu gadā, kur tās attiecīgā gadījumā atsāk strādāt ar peļņu, pati par sevi ir atširgā attieksme, kas veido kapitāla brīvas aprites ierobežojumu?

2)

Vai šo iespējamo kapitāla brīvas aprites ierobežojumu, kas minēts iepriekšējā jautājumā, ņemot vērā [...] [LESD] 63. un 65. panta prasības, var uzskatīt par attaisnotu ar nepieciešamību nodrošināt nodokļu iekasēšanas efektivitāti, jo sabiedrības nerezidentes nav pakautas Francijas nodokļu administrācijas kontrolei, vai ar nepieciešamību saglabāt nodokļu uzlikšanas kompetenču sadalījumu starp dalībvalstīm?

3)

Gadījumā, ja apstrādātā nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā piemērošana var principā tikt pieauta no kapitāla brīvas aprites viedokļa:

–

vai šīs tiesību normas nepieļauj nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā par dividendēm, ko sabiedrība rezidente izmaksā citās dalībvalstīs sabiedrībai nerezidentei, kura darbojas ar zaudējumiem, ja pārdējā minētā izbeidz savu darbību, neatskot strādāt ar peļņu, lai gan sabiedrībai rezidentei šādā situācijā šīs dividendes faktiski netiek apliktas ar nodokļiem?

–

vai šīs tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja pastāv tādēļ nodokļu uzlikšanas noteikumi, ar kuriem ir paredzēta atširgā attieksme pret dividendēm atkarībā no tās, vai tās izmaksātas rezidentiem vai nerezidentiem, ir jāsalīdzina katram no tiem uzliktais faktiskais nodokļu slogs saistībā ar šīm dividendēm, kā rezultātā kapitāla brīvas aprites ierobežojums, kas izriet no tās, ka šajos noteikumos tikai nerezidentiem ir izslēgta iespēja atskaitīt izmaksas, kas ir tieši saistītas ar pašu dividenžu saņemšanu, varētu tikt uzskatīts par attaisnotu ar piemērojamo nodokļu likmju starpību starp gadījumiem, kad rezidentu aplikšana ar nodokļiem notiek atbilstoši vispārīgām tiesību normām nākamajā finanšu gadā, un gadījumiem, kad notiek nodokļa ieturēšana ienākumu gūšanas vietā par nerezidentiem izmaksātajām dividendēm, ja ar šādu starpību – samaksātās nodokļa summas ziņā – tiek kompensāta nodokļa bāzes starpība?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo un otro jautājumu, kā arī par trešo jautājuma pirmo daļu

22

Ar pirmo un otro jautājumu, kā arī ar trešo jautājuma pirmo daļu, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 63. un 65. pants ir interpretējami tādējādi, ka tajos netiek pieauts tās valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru par sabiedrības rezidentes izmaksātajām dividendēm tiek veikts nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā, ja šīs dividendes saņem sabiedrība nerezidente, turpretī gadījumā, ja tās saņem

sabiedrība rezidente, nodokļus par šīm dividendēm saskaņā ar vispārīgo tiesību režīmu, kas attiecas uz uzņēmumu ienākuma nodokli, tādēļ finanšu gada beigās, kurās ir iegūtas, iekas tikai ar nosacījumu, ka šā pārdotā minētā sabiedrība šo finanšu gadu ir noslēgusi ar peļņu, un šāda aplikšana ar nodokli attiecīgajam gadījumam var nenotikt nekad, ja minētā sabiedrība beidz savu darbību, kopš šo dividenžu izmaksas nesākot strādāt ar peļņu.

Par kapitāla brīvas aprites ierobežojuma LESD 63. panta 1. punkta izpratni esamību

23

No Tiesas judikatūras izriet, ka pasākumi, kas ar LESD 63. panta 1. punktu ir aizliegti kā kapitāla aprites ierobežojumi, ietver pasākumus, kuri attur nerezidentus veikt ieguldījumus dalībvalstī vai arī šīs dalībvalsts rezidentus attur veikt ieguldījumus citās dalībvalstīs (spriedumi, 2012. gada 10. maijs, Santander Asset Management SGIIC u.c., no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286, 15. punkts; 2015. gada 17. septembris, Miljoen u.c., C-10/14, C-14/14 un C-17/14, EU:C:2015:608, 44. punkts, kā arī 2016. gada 2. jūnijs, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, 27. punkts).

24

Konkrēti, dalībvalsts nelabvēlīga attieksme pret sabiedrības nerezidentu izmaksājamo dividendu salīdzinājumu ar attieksmi pret sabiedrības rezidentu izmaksājamo dividendu var atturēt citā dalībvalstī, nevis šajā pirmajā dalībvalstī reģistrētas sabiedrības veikt ieguldījumus šajā pirmajā dalībvalstī un tādējādi ir uzskatāma par kapitāla brīvas aprites ierobežojumu, kurš principā ir aizliegts ar LESD 63. pantu (spriedums, 2016. gada 2. jūnijs, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

25

Atbilstoši pamatlietā aplūkotojam valsts tiesiskajam regulējumam sabiedrības, kuras ir kapitāla turētājas kādā Francijas sabiedrībā, attiecībā uz tām šā iemesla dēļ izmaksājamo dividendu ir pakāutas diviem atšķirīgiem nodokļu uzlikšanas režīmiem, kuru piemērošana ir atkarīga no to rezidentes vai nerezidentes statusa šīs dalībvalsts teritorijā.

26

Proti, no lēmuma lūgtā prejudicālu nolēmumu izriet, ka par dividendēm, ko Francijas sabiedrība izmaksā sabiedrības nerezidentam, saskaņā ar CGI 119.bis panta 2. punktu – neatkarīgi no šo sabiedrību finanšu rezultātiem – tiek ieturēts nodoklis ienākumu gūšanas vietā 25 % apmērā no to bruto summas, taču šā likme var tikt samazināta saskaņā ar konvenciju par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu. Kā to norāda iesniedzējtiesa, no prasītāju pamatlietā saņemtajām dividendēm, piemērojot šādu konvenciju, proti, Francijas–Beļģijas konvenciju, ir ticis ieturēts nodoklis ienākumu gūšanas vietā 15 % apmērā.

27

Turpretī dividendes, kuras tiek izmaksātas sabiedrības rezidentam, tiek iekāutas to ar nodokli aplikamajos ienākumos, un tām tiek piemērots vispārīgo nodokļu tiesību režīms, proti, uzņēmumu ienākuma nodoklis 33,33 % apmērā atbilstoši CGI 38. pantam. Ja attiecīgais finanšu gads tiek noslēgts ar zaudējumiem, CGI 209. panta 1. punkta trešajā daļā, redakcijā, kas piemērojama pamatlietas apstākļiem, bija paredzēts, ka šā aplikšana ar nodokli tiek atlikta uz vēlāku finanšu gadu, kurā tiek gūta peļņa, un reģistrētie zaudējumi, kas pārnēsami uz nākamo

finanšu gadu, tiek samazināti par saņemto dividenžu summu.

28

No tī izriet, ka dividendes, kas ir izmaksātas sabiedrībai nerezidentei, tiek apliktas ar nodokli nekavējoties un galīgi, turpretī dividenžu, kas ir izmaksātas sabiedrībai rezidentei, aplikšana ar nodokli ir atkarīga no tī, vai sabiedrība ir noslūgusi finanšu gadu ar neto peļņu vai zaudējumiem. Tādējādi, ja finanšu gads ir noslūgts ar zaudējumiem, šo dividenžu aplikšana ar nodokliem tiek ne vien atlikta uz vīlīku finanšu gadu, kurā tiek gūta peļņa, līdz ar to radot sabiedrībai rezidentei naudas plūsmas priekšrocības, bet šī iemesla dēļ šai aplikšanai piemīt arī nenoteiktības raksturs, jo, ja sabiedrība rezidente izbeigtu savu darbību, pirms tī būtu guvusi peļņu, šī nodokļa uzlikšana nenotiktu nekad.

29

Pirmkārt, naudas plūsmas priekšrocības izslūgšana pārrobežu gadījumos, lai gan tī tiek piemērota līdzvērtīgos iekšzemes gadījumos, ir kapitāla brīvas aprites ierobežojums (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2005. gada 13. decembris, Marks & Spencer, C-446/03, EU:C:2005:763, 33. punkts, kā arī 2012. gada 12. jūlijs, Komisija/Spānija, C-269/09, EU:C:2012:439, 59. punkts).

30

Otrkārt, vērtējums par to, vai pastāv iespējami nelabvēlīga attieksme pret dividendēm, kas tiek izmaksātas sabiedrībām nerezidentēm, ir jēveic attiecībā uz katru finanšu gadu atsevišķi (spriedums, 2016. gada 2. jūnijs, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, 41. punkts).

31

Tī kā sabiedrībām nerezidentēm izmaksātās dividendes tiek apliktas ar nodokli to izmaksāšanas brīdī, lai salīdzinātu saistībā ar šīm dividendēm uzlikto nodokli slogu un nodokli slogu, kas uzlikts saistībā ar sabiedrībām rezidentēm izmaksātajām dividendēm, ir jēvēm vērī dividenžu izmaksas finanšu gads.

32

Ir jākonstatē, ka šāds slogs nerodas, ja sabiedrība rezidente noslūdz šo finanšu gadu ar zaudējumiem.

33

Treškārt, šāda nodokļa atlikšana nozīmē, ka sabiedrībai rezidentei izmaksātās dividendes ir galīgi atbrīvotas no nodokļa, ja šī sabiedrība, pirms tī izbeigtu savu darbību, vairs nenoslūgtu nevienu finanšu gadu ar peļņu.

34

Līdz ar to pamatlietī aplūkotais valsts tiesiskais regulējums var radīt priekšrocības sabiedrībām rezidentēm gadījumā, ja tīs darbotos ar zaudējumiem, jo no tī izriet vismaz naudas plūsmas priekšrocības vai pat atbrīvojums no nodokļa darbības izbeigšanas gadījumā, savukārt sabiedrībām nerezidentēm nodoklis tiek uzlikts nekavējoties un galīgi, neatkarīgi no to finanšu rezultātiem.

35

Francijas valdība šajā ziņā atgādina, ka sabiedrībām nerezidentu izmaksājām dividendu saskaņā ar CGI 19.bis panta 2. punkta un Francijas–Beļģijas konvencijas 15. panta normām, tās aplūkojot kopā, uzliktais nodokļu slogs ir 15 %, turpretī sabiedrībām rezidentu izmaksājām dividendu saskaņā ar CGI 38. pantu uzliekamais nodokļu slogs ir 33,33 %.

36

Tomēr šajā ziņā ir jāuzsver, ka apstāklis, ka sabiedrībām nerezidentu izmaksājām dividendu Francijā tiek piemērots nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā 15 % apmērā, pats par sevi neliedz Beļģijas Karalistei šīm pašām dividendu ar uzlikt nodokli atbilstoši Francijas–Beļģijas konvencijas 15. panta 1. punktā Beļģijai atzītai nodokļu kompetencei, ievērojot šīs konvencijas 19. panta A daļas 1. punktā paredzētos ierobežojumus.

37

Turklāt šis sprieduma 35. punktā izklāstātais apstāklis nekādā ziņā nevar izlīdzināt mazāk labvēlīgu attieksmi, kāda tiek izrādīta attiecībā pret sabiedrībām nerezidentu izmaksājām dividendu.

38

Proti, pirmkārt, pamatbrīvībai pretīju nelabvēlīgu nodokļu režīmu nevar uzskatīt par saderīgu ar Savienības tiesību tīklu, ka, iespējams, ir citas priekšrocības (spriedumi, 2007. gada 18. jūlijs, Lakebrink un Peters-Lakebrink, C-182/06, EU:C:2007:452, 24. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra, un 2016. gada 13. jūlijs, Brisal un KBC Finance Ireland, C-18/15, EU:C:2016:549, 32. punkts).

39

Otrkārt, Francijas valdības norādītajai mazāk labvēlīgai nodokļu likmei attiecībā uz sabiedrībām rezidentu izmaksājām dividendu katrā ziņā nav nozīmes, jo šīs dividendes tiek atbrīvotas no maksājama nodokļa, ja sabiedrība rezidente izbeidz savu darbību un tā nav noslīgusi kādu finanšu gadu ar peļņu pāc minēto dividenžu izmaksas. Jau ir nospriests, ka apstāklis, ka valsts tiesiskais regulējums nelabvēlīgā situācijā nostāda nerezidentus, nevar tikt kompensēts ar apstākli, ka citās situācijās šis pats tiesiskais regulējums neietekmē nerezidentus salīdzinājumā ar rezidentiem (spriedumi, 2007. gada 18. jūlijs, Lakebrink un Peters-Lakebrink, C-182/06, EU:C:2007:452, 23. punkts, kā arī 2016. gada 2. jūnijs, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, 38. punkts).

40

Šāds atšķirīgs nodokļu režīms attiecībā uz dividendu atkarībā no sabiedrību, kuras tās saņem, rezidences vietas var atturēt, no vienas puses, sabiedrības nerezidentes veikt ieguldījumus Francijā reģistrētās sabiedrībās un, no otras puses, investorus, kas ir Francijas rezidenti, iegādāties kapitāla sabiedrībās nerezidentus.

41

No tā izriet, ka pamatlietā aplūkotā valsts tiesību norma ir kapitāla brīvas aprites ierobežojums, kas princips ir aizliegts ar LESD 63. panta 1. punktu.

42

Tomēr ir jāpārbauda, vai šis ierobežojums nevar tikt attaisnots, ņemot vērā LESD normas.

Par attaisnojuma esamību kapitāla brīvas aprites ierobežojumam atbilstoši LESD 65. pantam

43

Francijas valdība norāda, ka, lai gan pamatlietā aplūkots valsts tiesiskais regulējums nozīmīgu ierobežojumu, no vienas puses, sabiedrību rezidenšu un nerezidenšu situācijas ir objektīvi atšķirīgas un, no otras puses, šo tiesisko regulējumu attaisno nepieciešamība nodrošināt nodokļu iekasēšanu un tas atbilst nodokļu kompetenču sadalījumam starp rezidences dalībvalsti un ienākumu gūšanas vietas dalībvalsti.

44

Atbilstoši LESD 65. panta 1. punkta a) apakšpunktam “[LESD] 63. pants neskar dalībvalstu tiesības [...] piemērot atšķirīgas attiecīgas nodokļu tiesību normas dažādiem nodokļu maksātājiem, kuru statuss ir atšķirīgs viņu dzīvesvietas vai kapitāla ieguldījuma vietas dēļ”.

45

Šā atkāpi no kapitāla brīvas aprites pamatprincipa paredzotā tiesību norma ir jāinterpretē strikti. Tādēļ to nevar interpretēt tādi, ka jebkuri nodokļu tiesību akti, kas nosaka atšķirību starp nodokļu maksātājiem atkarībā no vietas, kur tie dzīvo, vai dalībvalsts, kur tie investē savu kapitālu, automātiski ir saderīgi ar Līgumu. Proti, pašu LESD 65. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto atkāpi ierobežo šā panta 3. punkts, kas paredz, ka šajā 1. punktā minētās valsts tiesību normas “nerada iespēju patvaigi diskriminēt vai slēpti ierobežot kapitāla brīvu apriti un maksājumu, kā to nosaka [LESD] 63. pants” (spriedums, 2015. gada 17. septembris, Miljoen u.c., C-10/14, C-14/14 un C-17/14, EU:C:2015:608, 63. punkts).

46

Tādēļ LESD 65. panta 1. punkta a) apakšpunktā atļautā atšķirīgā attieksme ir jānošķir no LESD 65. panta 3. punktā aizliegtās diskriminācijas. No Tiesas judikatūras izriet – lai valsts tiesību aktus nodokļu jomā varētu uzskatīt par saderīgiem ar Līguma normām par kapitāla brīvu apriti, ir vajadzīgs, lai no tiem izrietošā atšķirīgā attieksme skartu situācijas, kas objektīvi nav salīdzināmas, vai to attaisnotu kāds no primāriem vispārīgo interešu apsvērumiem (spriedums, 2015. gada 17. septembris, Miljoen u.c., C-10/14, C-14/14 un C-17/14, EU:C:2015:608, 64. punkts).

– Par aplūkojamo situāciju salīdzināmbu

47

Atbilstoši Tiesas judikatūrai, tiklīdz dalībvalsts vienpusēji vai noslēdzot konvenciju uzliek ienākuma nodokli ne tikai nodokļa maksātājiem rezidentiem, bet – par dividendām, kuras tie saņem no sabiedrības rezidentiem, – arī nodokļa maksātājiem nerezidentiem, minēto nodokļa maksātāju nerezidentu situācija tuvinās tai, kādā ir nodokļa maksātāji rezidenti (spriedumi, 2011. gada 20. oktobris, Komisija/Vācija, C-284/09, EU:C:2011:670, 56. punkts, kā arī 2015. gada 17. septembris, Miljoen u.c., C-10/14, C-14/14 un C-17/14, EU:C:2015:608, 67. punkts un tajā minētā judikatūra).

48

Balstoties uz 2008. gada 22. decembra spriedumu Truck Center (C-282/07, EU:C:2008:762), Francijas, Beļģijas, Vācijas un Apvienotās Karalistes valdības tomēr apgalvo, ka tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta vienīgi atširgā nodokļu iekasēšanas kārtība atkarībā no saņēmēja sabiedrības reģistrācijas vietas, ir attaisnots ar atširgabu objektīvā situācijā, kādā ir sabiedrības rezidentes un sabiedrības nerezidentes.

49

Tādējādi dažādu nodokļu iekasēšanas sistēmu piemērošana, kas atširas atkarībā no dividenžu saņēmēja rezidences vietas, atspoguļojot objektīvu to situāciju atširgabu, kurā atrodas sabiedrības nerezidentes, salīdzinot ar sabiedrību rezidentu, jo Francijas valsts rīkojas attiecībā pret sabiedrību nerezidentu kā dividenžu izcelsmes valsts, nevis kā šo dividenžu saņēmēja rezidences valsts, un tas ierobežojot tās spēju veikt nodokļu iekasēšanu attiecībā uz šīm pārdarītajām sabiedrību un attaisnojot nodokļu ieturējuma ienākumu gēšanas vietā piemērošanu tām izmaksātajām dividendām.

50

Tomēr šai argumentācijai nevar piekrist.

51

Lai gan ir taisnība, ka Tiesa 2008. gada 22. decembra sprieduma Truck Center (C-282/07, EU:C:2008:762) 41. punktā ir nospriedusi, ka atširgā attieksme, kuru veido atširgā sistēmu piemērošana nodokļu noteikšanā atkarībā no nodokļu maksātāja rezidences vietas, attiecas uz objektīvi nesalīdzināmā situācijā, tomēr minētā sprieduma 43. un 44. punktā tā precīzā, ka ienākumi, kas tika aplūkoti lietā, kurā pieņemts šis pats spriedums, katrā ziņā bija apliekami ar nodokli neatkarīgi no tā, vai tos ir guvis nodokļu maksātājs rezidents vai nodokļu maksātājs nerezidents.

52

Kā izriet no šā sprieduma 33. punkta, pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums ne vien paredz atširgā nodokļu iekasēšanas kārtību atkarībā no valsts izcelsmes dividenžu saņēmēja rezidences vietas, bet var izraisīt arī to, ka ienākuma nodokļa uzlikšana dividendām tiek atlikta uz vēlāku finanšu gadu gadījumu, ja sabiedrība rezidente finanšu gadu ir noslēgusi ar zaudējumiem, vai pat atbrīvojumu no šā nodokļa gadījumu, ja šā sabiedrība izbeidz savu darbību, neskatot no jauna gūtā peļņu (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2012. gada 10. maijs, Santander Asset Management SGIIC u.c., no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286, 43. punkts).

53

Tādā, tā kā ar minēto tiesisko regulējumu tiek sniegtas būtiskas nodokļu priekšrocības sabiedrību rezidentu, kuras darbojas ar zaudējumiem, kādas nav sabiedrību nerezidentu, kuras darbojas ar zaudējumiem, nevar apgalvot, ka atširgā attieksme, apliekot ar nodokli dividendes, atkarībā no tā, vai tās ir saņemusi sabiedrība rezidente vai sabiedrība nerezidente, attiecas vienīgi uz nodokļu iekasēšanas kārtību.

54

No t? izriet, ka š? atš?ir?g? attieksme nav attaisnojama ar objekt?vu situ?cijas atš?ir?bu.

– Par attaisnojumu, kas attiecas uz nodok?u uzlikšanas kompeten?u l?dzsvarotu sadal?jumu starp dal?bvalst?m

55

Francijas vald?ba nor?da, ka nodok?a ietur?jums ien?kumu g?šanas viet?, kas ir piem?rojams vien?gi dividend?m, kuras ir sa??mušas sabiedr?bas nerezidentes, ir vien?g? sist?ma, kas Francijas valstij ?auj aplik? ar nodokli šos ien?kumus, nesamazinot savus nodok?u ie??mumus t?d??, ka cit? dal?bvalst? [sabiedr?bas] finanšu gads ir nosl?gts ar zaud?jumiem.

56

Šaj? zi?? Tiesa ir atzinusi, ka nodok?u uzlikšanas kompeten?u sadal?juma starp dal?bvalst?m saglab?šana ir le?it?ms m?r?is un ka tad, ja nav Eiropas Savien?bas pie?emtu unific?šanas vai saska?ošanas pas?kumu, dal?bvalstu saglab? kompetenci noteikt – ar nol?gumiem vai vienpus?ji – savu nodok?u uzlikšanas kompeten?u sadal?juma krit?rijus (spriedums, 2016. gada 13. j?lijs, Brisal un KBC Finance Ireland, C?18/15, EU:C:2016:549, 35. punkts).

57

Š?du attaisnojumu var pie?emt it ?paši tad, ja attiec?g? rež?ma m?r?is ir nov?rst r?c?bu, kas var?tu apdraud?t dal?bvalsts ties?bas ?stenot savu kompetenci nodok?u jom? saist?b? ar t?s teritorij? veiktaj?m darb?b?m (spriedums, 2012. gada 12. j?lijs, Komisija/Sp?nija, C?269/09, EU:C:2012:439, 77. punkts).

58

Izskat?maj? liet? Francijas valsts ir izv?l?jusies aplik? ar nodokli dividendes, kas ir izmaks?tas sabiedr?bai nerezidentei, piem?rojot nodok?a ietur?jumu ien?kumu g?šanas viet? ar procentu likmi, kura noteikta ar konvenciju par nodok?u dubultas uzlikšanas nov?ršanu, bet sabiedr?bai rezidentei, kas darbojas ar zaud?jumiem, izmaks?t?s dividendes ar š?du nodokli neaplik?.

59

Tom?r pamatliet? sabiedr?bas nerezidentes, kas darbojas ar zaud?jumiem, sa?emto dividenžu aplikšanas ar nodokli atlikšana nenoz?m?tu, ka Francijas valstij b?tu j?atkas?s no sav?m ties?b?m aplik? ar nodokli ien?kumus, kuri g?ti t?s teritorij?. Proti, dividendes, ko izmaks? sabiedr?ba rezidente, tikt? aplik? ar nodokli, tikl?dz sabiedr?ba nerezidente g?tu pe??u v?l?k? finanšu gad? – t?pat, k? tas ir sabiedr?bas rezidentes gad?jum?, kura piedz?vo l?dz?gu att?st?bu.

60

Protams, ja izr?d?tos, ka sabiedr?ba nerezidente, pirms t? izbeidz savu darb?bu, vairs nes?k darboties ar pe??u, no t? izriet?tu faktisk? atbr?vojums no nodok?a par ien?kumiem, kas g?ti no dividend?m, t?d?j?di ar nodokli apliekošajai dal?bvalstij radot nodok?u ie??mumu zaud?jumus.

61

Tom?r, pirmk?rt, no Tiesas judikat?ras izriet, ka nodok?u ie??mumu samazin?šanas nevar uzskat?t par prim?ru visp?r?jo interešu iemeslu, uz kuru var atsaukties, lai attaisnotu pas?kumu, kas princip? ir pret?js k?dai pamatbr?v?bai (spriedums, 2011. gada 20. oktobris, Komisija/V?cija,

C?284/09, EU:C:2011:670, 83. punkts).

62

Otrk?rt, ja dal?bvalstis izmanto br?v?bu piem?rot nodokli ien?kumiem, kas radušies t?s teritorij?, t?m ir pien?kums iev?rot vienl?dz?gas attieksmes principu un Savien?bas prim?raj?s ties?b?s garant?t?s aprites br?v?bas (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2016. gada 13. j?lijs, Brisal un KBC Finance Ireland, C?18/15, EU:C:2016:549, 36. punkts).

63

Francijas vald?ba nevar apgalvot, ka nodok?u ie??mumu, kas saist?ti ar sabiedr?bu nerezidenšu sa?emto dividendu aplikšanu ar nodokli, zaud?šana gad?jum?, ja t?s izbeigtu savu darb?bu, var attaisnot nodok?a ietur?jumu no šiem ien?kumiem to g?šanas viet? vien?gi no š?m sabiedr?b?m, lai gan Francijas valsts pie?auj š?du zaud?šanu gad?jum?, kad sabiedr?bas rezidentes izbeidz savas darb?bas, vairs neats?kot darboties ar pe??u.

64

Š?dos apst?k?os nevar piekrist pamatliet? apl?kot? valsts tiesisk? regul?juma attaisnojumam ar nepieciešam?bu saglab?t nodok?u uzlikšanas kompeten?u l?dzsvarotu sadal?jumu starp dal?bvalst?m.

– Par attaisnojumu, kas attiecas uz nodok?u iekas?šanas efektivit?ti

65

Francijas vald?ba ar? nor?da, ka nodok?a ietur?juma ien?kumu g?šanas viet? piem?rošana dividend?m, kas izmaks?tas sabiedr?bai nerezidentei, ir le?it?ms un atbilstošs l?dzeklis, lai ?stenotu ?rpus ar nodokli apliekoš?s valsts re?istr?tas personas ien?kumu aplikšanu ar nodokli un nov?rstu to, ka šiem ien?kumiem netiktu piem?rots nodoklis to izcelsmes valst?.

66

Nodok?a ietur?jums ien?kumu g?šanas viet?, kas piem?rojams sabiedr?b?m nerezident?m izmaks?taj?m dividend?m, ?aujot atvieglot administrat?v?s formalit?tes, kuras š?m sabiedr?b?m uzliktu pien?kumu iesniegt ien?kumu deklar?ciju finanšu gada beig?s, nos?tot to Francijas nodok?u administr?cijai.

67

Šaj? zi?? Tiesa ir nospriedusi, ka nepieciešam?ba nodrošin?t nodok?u iekas?šanas efektivit?ti ir le?it?ms m?r?is, kas var attaisnot pamatbr?v?bu ierobežojumus, bet tikai tad, ja š? ierobežojuma piem?rošana ir atbilstoša, lai nodrošin?tu izvirk?tu m?r?a sasniegšanu, un nep?rsniedz t? sasniegšanai vajadz?go (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2016. gada 13. j?lijs, Brisal un KBC Finance Ireland, C?18/15, EU:C:2016:549, 39. punkts).

68

Turkl?t, ir nospriests, ka nodok?a ietur?juma ien?kumu g?šanas viet? proced?ra ir le?it?ms un atbilstošs l?dzeklis, lai nodrošin?tu nodok?a maks?t?ja, kas re?istr?ts ?rpus ar nodokli apliekoš?s valsts, ien?kumu aplikšanu ar nodok?i (spriedums, 2012. gada 18. oktobris, X, C?498/10, EU:C:2012:635, 39. punkts).

69

Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka kapit?la br?vas aprites ierobežojums, k? izriet no pamatliet? apl?kot? valsts tiesisk? regul?juma, atbilstoši no š? sprieduma 34. punkt? izrietošajam ir rodams apst?kl?, ka atš?ir?b? no sabiedr?b?m rezident?m, kuras darbojas ar zaud?jumiem, sabiedr?b?m nerezident?m, kuras ar? darbojas ar zaud?jumiem, attiec?b? uz to sa?emtaj?m dividend?m nav ties?bu uz nodok?u uzlikšanas atlikšanu.

70

Ties?bu uz šo atlikšanu atz?šana sabiedr?b?m nerezident?m, neizb?gami nov?ršot šo ierobežojumu, taj? paš? laik? netrauc?tu ?stenot m?r?i, kas saist?ts ar t?da nodok?a efekt?vu iekas?šanu, kurš sabiedr?b?m ir j?maks?, no sabiedr?bas rezidentes sa?emot dividendes.

71

Proti, pirmk?rt, nodok?a uzlikšanas atlikšanas sist?ma gad?jum?, ja finanšu gads tiek nosl?gts ar zaud?jumiem, p?c savas b?t?bas ir atk?pe no principa, saska?? ar kuru izmaks?t?s dividendes tiek apliktas ar nodokli attiec?gaj? finanšu gad?, un l?dz ar to š? sist?ma nav piem?rojama liel?kajai da?ai no dividendes sa?emošaj?m sabiedr?b?m.

72

Otrk?rt, ir j?uzsver, ka sabiedr?b?m nerezident?m b?tu j?iesniedz atbilstoši pier?d?jumi, kas ar nodokli apliekoš?s dal?bvalsts nodok?u iest?d?m ?autu konstat?t, ka ir izpild?ti likum? paredz?tie nosac?jumi, lai izmantotu š?du atlikšanu.

73

Trešk?rt, savstarp?j?s sadarb?bas meh?nismi, kas past?v starp dal?bvalstu iest?d?m, ir pietiekami, lai ?autu ien?kumu izcelsmes dal?bvalstij veikt t?s sabiedr?bas nerezidentes izvirz?to pier?d?jumu patiesuma p?rbaudi, kura v?las izmantot ties?bas uz t?s sa?emto dividenžu aplikšanas ar nodokli atlikšanu (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2012. gada 12. j?lijs, Komisija/Sp?nija, C?269/09, EU:C:2012:439, 68. punkts).

74

Šaj? zi??, pirmk?rt, Padomes Direkt?va 77/799/EEK (1977. gada 19. decembris) par dal?bvalstu kompetento iest?žu savstarp?ju pal?dz?bu attiec?b? uz [tiešajiem nodok?iem] un apdrošin?šanas pr?miju aplikšanu ar nodok?iem (OV 1977, L 336, 15. lpp.), kur? groz?jumi izdar?ti ar Padomes Direkt?vu 2004/106/EK (2004. gada 16. novembris) (OV 2004, L 359, 30. lpp.) un kura ir atcelta un aizst?ta ar Padomes Direkt?vu 2011/16/ES (2011. gada 15. febru?ris) par administrat?vu sadarb?bu nodok?u jom? un ar ko atce? Direkt?vu 77/799/EEK (OV 2011, L 64, 1. lpp.), ?auj dal?bvalst?m l?gt citu dal?bvalstu kompetentaj?m iest?d?m sniegt visu inform?ciju, kas tai ?autu pareizi noteikt ien?kumu nodokli.

75

Otrk?rt, Padomes Direkt?vas 2008/55/EK (2008. gada 26. maijs) par savstarp?jo pal?dz?bu pras?jumu piedzi?? saist?b? ar noteiktiem maks?jumiem, nodok?iem un citiem pas?kumiem (OV 2008, L 150, 28. lpp.), kas atcelta un aizst?ta ar Padomes Direkt?vu 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarp?ju pal?dz?bu pras?jumu piedzi?? saist?b? ar noteiktiem maks?jumiem, nodok?iem un citiem pas?kumiem (OV 2010, L 84, 1. lpp.), 4. panta 1. punkt? ir paredz?ts, ka

“p?c l?guma iesniedz?jas iest?des l?guma sa??m?ja iest?de sniedz inform?ciju, kas l?guma iesniedz?jai iest?dei ir noder?ga pras?jumu piedzi??”. T?ad š? direkt?va ien?kumu izcelsmes dal?bvalstij ?auj no rezidences dal?bvalsts kompetent?s iest?des sa?emt nepieciešamo inform?ciju, kas tai ?autu piedz?t nodok?a par?du, kurš radies dividenžu izmaksas laik?.

76

T?d?j?di Direkt?va 2008/55 sniedz ien?kumu izcelsmes dal?bvalsts iest?d?m sadarb?bas un pal?dz?bas sist?mu, kas t?m ?auj efekt?vi piedz?t nodok?a par?du rezidences dal?bvalst? (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2011. gada 29. novembris, National Grid Indus, C?371/10, EU:C:2011:785, 78. punkts, k? ar? 2012. gada 12. j?lijs, Komisija/Sp?nija, C?269/09, EU:C:2012:439, 70. un 71. punkts).

77

L?dz ar to, ja priekšroc?ba, kas saist?ta ar izmaks?to dividenžu aplikšanas ar nodokli atlikšanu, tiktu atz?ta ar? par labu sabiedr?b?m nerezident?m, kas darbojas ar zaud?jumiem, t? rezult?t? tiktu nov?rstis jebk?ds kapit?la br?vas aprites ierobežojums, taj? paš? laik? neradot š??rsli pamatliet? apl?kot? valsts tiesisk? regul?juma m?r?a sasniegšanai.

78

Š?dos apst?k?os nevar piekrist pamatliet? apl?kot? valsts tiesisk? regul?juma attaisnojumam, kas saist?ts ar nodok?a iekas?šanas efektivit?ti.

79

?emot v?r? visus šos apsv?rumus, uz pirmo un otro jaut?jumu, k? ar? uz treš? jaut?juma pirmo da?u ir j?atbild, ka LESD 63. un 65. pants ir interpret?jami t?d?j?di, ka tajos netiek pie?auts t?ds valsts tiesiskais regul?jums k? pamatliet? apl?kotais, saska?? ar kuru par sabiedr?bas rezidentes izmaks?t?m dividend?m tiek veikts nodok?a ietur?jums ien?kumu g?šanas viet?, ja š?s dividendes sa?em sabiedr?ba nerezidente, turpret? gad?jum?, ja t?s sa?em sabiedr?ba rezidente, nodok?us par š?m dividend?m saska?? ar visp?r?jo ties?bu rež?mu, kas attiecas uz uz??mumu ien?kuma nodokli, t? finanšu gada beig?s, kur? t?s ir ieg?tas, iekas? tikai ar nosac?jumu, ka š? sabiedr?ba šo finanšu gadu ir nosl?gusi ar pe??u, un š?da aplikšana ar nodokli attiec?gaj? gad?jum? var nenotikt nekad, ja min?t? sabiedr?ba beidz savu darb?bu, kopš šo dividenžu izmaksas nes?kot str?d?t ar pe??u.

Par treš? jaut?juma otro da?u

80

?emot v?r? atbildi uz pirmo un otro jaut?jumu, k? ar? treš? jaut?juma pirmo da?u, atbilde uz treš? jaut?juma otro da?u nav j?sniedz.

Par ties?šan?s izdevumiem

81

Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (piekt? pal?ta) nospriež:

LESD 63. un 65. pants ir interpret?jami t?d?j?di, ka tajos netiek pie?auts t?ds valsts tiesiskais regul?jums k? pamatliet? apl?kotais, saska?? ar kuru par sabiedr?bas rezidentes izmaks?t?m dividend?m tiek veikts nodok?a ietur?jums ien?kumu g?šanas viet?, ja š?s dividendes sa?em sabiedr?ba nerezidente, turpret? gad?jum?, ja t?s sa?em sabiedr?ba rezidente, nodok?us par š?m dividend?m saska?? ar visp?r?jo ties?bu rež?mu, kas attiecas uz uz??mumu ien?kuma nodokli, t? finanšu gada beig?s, kur? t?s ir ieg?tas, iekas? tikai ar nosac?jumu, ka š? sabiedr?ba šo finanšu gadu ir nosl?gusi ar pe??u, un š?da aplikšana ar nodokli attiec?gaj? gad?jum? var nenotikt nekad, ja min?t? sabiedr?ba beidz savu darb?bu, kopš šo dividenžu izmaksas nes?kot str?d?t ar pe??u.

[Paraksti]

(*1) Tiesved?bas valoda – fran?u.